

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.348 van 24 juni 2002
in de zaak A. 118.387/IX-3274.**

In zake : Herman RAMMELAERE,
wonende te MALDEGEM,
Aardenburgkalseide 304

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman RAMMELAERE op 11 maart 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 februari 2002 van de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers waarbij vastgesteld wordt dat niet bewezen is dat hij onderworpen is geweest aan de verplichte tewerkstelling in de voorwaarden voorzien in de wet van 7 juli 1953 en dat hij geen recht heeft op de hoedanigheid van weggevoerde voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 mei 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 17 juni 2002;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van majoor militair administrateur A. DE DECKER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de aangestelde van de minister van
Landsverdediging op 11 februari 2002 besloten heeft dat de aanvraag die verzoeker
op 22 september 1995 ingediend heeft om als weggevoerde erkend te worden,
ontvankelijk maar niet gegrond was; dat het bestreden besluit vermeldt dat verzoeker
het bewijs niet heeft geleverd dat hij tot tewerkstelling in Duitsland verplicht zou
zijn geweest ingevolge aanhouding of na ter uitvoering van de Duitse verordeningen
van 6 maart 1942 en 6 oktober 1942 voor de diensten van tewerkstelling te zijn
verschenen terwijl ook het bewijs niet voorligt dat verzoeker voldoet aan de
voorwaarden van de wet van 7 juli 1953;

Overwegende dat het verzoekschrift ertoe strekt aan te tonen dat
er in het geval van verzoeker geen sprake is geweest van vrijwillige arbeid; dat
verzoeker evenwel met die argumentatie niet aantoonde dat het bestreden besluit
onwettig is; dat het verzoekschrift geen rechtsmiddel bevat op grond waarvan tot de
onwettigheid van het bestreden besluit kan worden besloten;

Overwegende dat het annulatieberoep kennelijk onontvankelijk
is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op
175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vierentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.